

Justis- og beredskapsdepartementet
Postboks 8005 Dep
0030 OSLO

VÅR REFERANSE
15/12262

DERES REFERANSE

DATO
25.01.2016

Høringsuttalelse - endringer i tinglysingsloven, tvangsfullbyrdelsesloven og inkassoloven

Det vises til høringsnotat av 30. november 2015 om endringer i tinglysingsloven, tvangsfullbyrdelsesloven og inkassoloven (teknologinøytralitet).

Finanstilsynet vil i det følgende kun kommentere høringsnotatets forslag når det gjelder endringer i inkassoloven.

Utkast til endring i inkassoloven lyder som følger:

Krav i eller i medhold av denne loven om at opplysninger eller meldinger til skyldneren skal gis skriftlig, er ikke til hinder for bruk av elektronisk kommunikasjon dersom meddelelsen er sendt på en betryggende måte.

Departementet legger opp til en fleksibel og skjønnsmessig bestemmelse og påpeker i høringsnotatet at ordet "betryggende" innebærer at det gjøres en konkret vurdering i hver enkelt sak. Med et krav om at meddelelsen skal være sendt på en betryggende måte, menes det her ikke å stille tekniske krav til den elektroniske kommunikasjonen, men at elektronisk kommunikasjon anses som betryggende i forholdet mellom inkassator og skyldner. Selv om elektronisk kommunikasjon – f.eks. e-postkorrespondanse – blir mer og mer vanlig, kan skyldnere ha et annet forhold til sin e-postkasse enn til sin fysiske postkasse. Dette kan blant annet gi seg utslag i at man ikke sjekker e-postkontoen for innkommende post like ofte som man kontrollerer sin fysiske postkasse, eller at man ikke forventer å motta denne type kravbrev elektronisk.

Finanstilsynet stiller seg positiv til å modernisere regelverket ved å åpne opp for elektronisk kommunikasjon i inkassolovgivningen. Denne kommunikasjonsformen kan effektivisere

inkassoprosessen, potensielt være en sikrere forsendelsesmetode, og kan medføre lavere inkassoomkostninger for skyldner. Purring, inkassovarsel eller betalingsoppfordring utgjør den første kontakten mellom inkassator og skyldner. Disse kravbrevene har lovbestemte minimumsfrister for forfall, slik at skyldner skal ha en viss tid på å kunne rette innsigelse mot kravet eller betale for å unngå ytterligere omkostninger, jf. Ot.prp. nr. 2 (1987-88) s. 55, jf. inkassoloven § 17. Det er derfor svært viktig at skyldner mottar kravbrevene, og at dette skjer tidsnok til å kunne innrette seg. Etter Finanstilsynets syn bør derfor kravet til at meddelelsen skal skje på "betryggende måte" tolkes strengt. Dersom den elektroniske kommunikasjonen skjer til en e-postadresse som ikke lenger er i bruk, eller som skyldner sjelden sjekker for innkommende e-post, vil det kunne medføre unødvendig utenrettslig og rettslig inndriving, eller inndriving av urettmessige krav.

I høringsnotatet viser departementet til at den generelle utformingen av den nye bestemmelsen gir et behov for avklaring, fortrinnsvis gjennom domstolsavgjørelser. Finanstilsynet ser det som lite realistisk at denne type saker i særlig grad vil bli prøvd for domstolene. Uklar og uensartet praksis på dette området vil kunne gå ut over skyldnerens rettssikkerhet. Finanstilsynet ser derfor et behov for klarere retningslinjer fra departementet når det gjelder hva som kan anses som "betryggende".

Inkassovirksomhet i Norge preges i stor grad av systematisk behandling av store volum av krav. De fleste av prosessene er derfor automatisert. Inkassoloven er lagt opp til at inkassator normalt ikke skal behøve å gjøre en konkret vurdering av hvert enkelt krav før igangsettelse av utenrettslig inkasso (utsendelse av kravbrev). Dette begrunnes i effektivitetshensyn, jf. Ot.prp. nr. 2 (1987-88) s. 50. En konkret vurdering av den enkelte skyldners bruk av epostkonto vil ikke være mulig i de automatiserte systemene. Finanstilsynet antar imidlertid at kravbrev som eksempelvis sendes via e-post vil være sendt på betryggende måte dersom dette er avtalt mellom fordringshaver og skyldner eller inkassator og skyldner. En slik rutine for bruk av elektronisk kommunikasjon vil kunne gjennomføres i inkassators automatiserte saksbehandlingssystem.

I høringsnotatet reises spørsmål om den effektivisering som elektronisk kommunikasjon antas å innebære, bør medføre at inkassators forskriftsbestemte maksimalsalær nedjusteres. Finanstilsynet er enig i departementets betraktninger om at elektronisk kommunikasjon vil kunne ha betydning for skyldners erstatningsplikt, og at salærssystemet i så fall må gjenspeile dette. Vi vil imidlertid bemerke at en generell salærreduksjon – som gjelder uavhengig av om forsendelsen skjer på papir eller elektronisk – vil kunne gi et større insentiv til å kommunisere elektronisk og dermed "legge press" på forsvarligheten ved vurderingene av kravet om "betryggende". På den annen side vil et supplerende salærssystem, med egne satser ved bruk av elektronisk kommunikasjon, by på andre

utfordringer. Etter dagens salærssystem må inkassator forholde seg til åtte alternative satser¹, avhengig av kravets art, stadium i innfordringsprosessen og partenes forhold. Et supplerende salærssystem vil medføre at inkassator må forholde seg til 16 alternative salærsatser.

For Finanstilsynet

Anne Merethe Bellamy
direktør

Anne-Kar Tuv
seksjonssjef

Dokumentet er godkjent elektronisk og har derfor ikke håndskrevne signaturer.

¹ Forbrukerskyldner – kreditor med fradragsrett for mva., næringsdrivende skyldner – kreditor med fradragsrett for mva., forbrukeskyldner – kreditor uten fradragsrett for mva., og næringsdrivende skyldner – kreditor uten fradragsrett for mva.